

Ajuntament d'Agramunt

HORARI D'ESTIU
Del 21 de juny al 20 de setembre

de dimarts a divendres de 10 h a 13 h i de 17 h a 20 h
dissabtes d'11 h a 14 h i de 17 h a 20 h
diumenge d'11 h a 14 h

DIES DE TANCAMENT
1 i 6 de gener, 21 i 23 de març, 1 de maig, 24 de juny, 25 i 26 de desembre

SERVEI EDUCATIU
L'Espai ofereix visites comentades amb tallers complementaris per als centres educatius.

AMICS DE L'ESPAI GUINOVART
Informació i subscriptiòns | Tel. 973 39 27 31

INFORMACIÓ I CONCERTACIÓ DE VISITES EN GRUP
Reserva anticipada Tel i Fax: 973 39 09 04

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

Diputació de Lleida

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS

Consell Comarcal de l'Urgell

PATROCINA

·flower·

Alsina

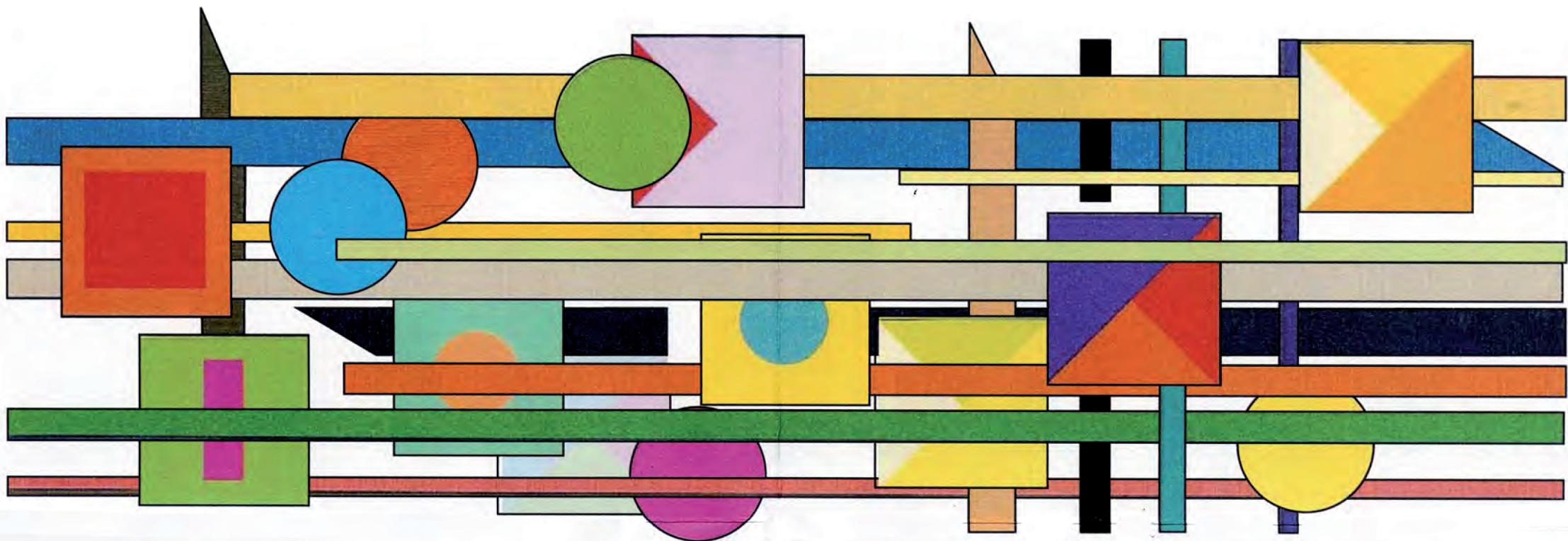
SOLUCIONS EN ENCOFRATS

Plaça del Mercat, s/n
25310 Agramunt
Tel | Fax: 973 39 09 04
A/e: info@espai.guinovart.es

Josep Ripoll

27 juliol | 31 agost 2008
Agramunt (Lleida)

Conec el Ripoll per les seves bosses plenes de coses i pel seu art. És un talent infeliç. De temperament lumen, fa art simplement, passionalment, com si atresorés aquesta capacitat d'una manera absolutament natural. S'ha entossudit durant molt de temps en una lluita contra la indiferència hostil, amb propostes sovint allunyades del meravellós món del quedar bé. No ha estat seguidor sense una immensa emoció de cap tècnica i no s'ha adaptat mai als petits èxits. Això l'ha esgotat. Aquesta apparent —no sé si dir *real*— intrascendència del fet artístic no ha estat mai proporcional a l'energia utilitzada per combatre-la. Hem estat històrics ignorants de la necessitat de l'art i hem malbaratat alguns talents fantàstics. Potser perquè no sabem que qui no reacciona a una provocació artística és que alguna cosa se li ha mort a dins, com el gos que es queda mirant la làmpada del sostre. Com ha dit algú, un dia ens extingirem per un excés de consciència.

Potser perquè el costum tot ho desenllustra, Josep Ripoll s'exposa a la confusió sense temps per corregir-la. I vol que el públic també ho faci, tant en l'observació com en la participació activa. La proposta és d'una senzilla complexitat: automatisme conceptual + simplicitat formal. La sèrie *Self* no vol anar més enllà de l'obvietat i incita el mirar i el fer només per impulsar els més bàsics engranatges de la creativitat. Ha plantejat una obra deliberadament fàcil i domèstica, que tempi l'espectador a pensar en l'alliberador *yo también puc* de manera automàtica. De vegades, és més eficient aquest automatisme que qualsevol reflexió eminent. En ple segle d'or d'Ikea i del *fácihovostemateix* és natural que els artistes juguin a l'equívoc de la intrascendència de l'objecte artístic. No és cosa nova. Però aquells que s'aniran a entrar en el joc, com si els governés la necessitat de crear, segurament intuiran que només se sap el que es vol dir quan ja s'ha dit i que cal saber molt per ser senzill. Que només un talent pot convertir una obra en una obra singular. I que si tot és art, res és art.

Ripoll, finalment, fa notar que si la creació és incerta i difícil, també ho és la contemplació. De vegades, la necessitat de misteri hauria de regnar sobre la de respostes, i la incòmoda naturalesa de l'artista el pot fer semblar mentider, esplèndidament mentider...

És savi deixar cadascú amb el seu error.

Conozco a Ripoll por sus bolsas llenas de cosas y por su arte. Es un talento infeliz. De temperamento lumen, hace arte simplemente, pasionalmente, como si atesorara esta capacidad de un modo absolutamente natural. Se ha empeñado durante mucho tiempo en una lucha contra la indiferencia hostil, con propuestas a menudo alejadas del maravilloso mundo del quedar bien. No ha sido seguidor sin una inmensa emoción de ninguna técnica y jamás se ha adaptado a los pequeños éxitos. Eso le ha agotado. Esta apparente —no sé si decir real— intrascendencia del hecho artístico no ha sido nunca proporcional a la energía utilizada para combatirla. Hemos sido históricos ignorantes de la necesidad del arte y hemos malgastado algunos talentos fantásticos. Quizá porque no sabemos que quien no reacciona a una provocación artística es que algo se le ha muerto dentro, como el perro que se queda mirando la lámpara del techo. Como dijo alguien, un día nos extinguiremos por un exceso de conciencia.

Quizá porque la costumbre todo lo desluce, Josep Ripoll se expone a la confusión sin tiempo para corregirla. Y quiere que el público también lo haga, tanto en la observación como en la participación activa. La propuesta es de una sencilla complejidad: automatismo conceptual + simplicidad formal. La serie Self no quiere ir más allá de la obviedad e incita el mirar y el hacer sólo para impulsar los más básicos engranajes de la creatividad. Ha planteado una obra deliberadamente fácil y doméstica, que tiente al espectador a pensar en el librador yo también puedo de modo automático. A veces, es más eficiente este automatismo que cualquier reflexión eminent. En pleno siglo de oro de Ikea y del hágalo usted mismo es natural que los artistas jueguen al equívoco de la intrascendencia del objeto artístico. No es nada nuevo. Pero los que se animaran a entrar en el juego, como si les gobernase la necesidad de crear, seguramente intuirán que sólo se sabe lo que se quiere decir cuando ya se ha dicho y que se debe saber mucho para ser sencillo. Que sólo un talento puede convertir una obra en una obra singular. Y que si todo es arte, nada es arte.

Ripoll, finalmente, hace notar que si la creación es incierta y difícil, también lo es la contemplación. A veces, la necesidad de misterio debería reinar sobre la de respuestas, y la incómoda naturaleza del artista le puede hacer parecer mentiroso, espléndidamente mentiroso...

Es sabio dejar a cada cual con su error.

Anselm Ros

Anselm Ros

La Fundació Privada Espai Guinovart d'Agramunt es complau a convidar-vos a l'exposició

Josep Ripoll

La inauguració tindrà lloc el **diumenge** dia 27 de juliol a les 12.30 h

L'exposició romandrà oberta del 27 de juliol al 31 d'agost de 2008

PROPERES ACTIVITATS

PROPERES EXPOSICIONS

Les Terres de Ponent als cartells de Josep Guinovart
setembre de 2008

Josep Guinovart i els fonaments dels nous realismes (II)
Guinovart | Argimon | Cardona Torrandell | Hernández Pijuan |
Ràfols Casamada | Subirachs | Torres Monsó | Trepat
setembre de 2008 | gener de 2009